

+



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев2 1965/2020**  
**09.09.2021. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Слободан Ракић и Горан Ђурковић адвокати из ..., против туженог Привредног друштва за експлоатацију минералне воде и производњу пића „КЊАЗ МИЛОШ“ а.д. Аранђеловац, чији је пуномоћник Александар Бугарин адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1347/19 од 11.02.2020. године, у седници већа која је одржана дана 09.09.2021. године донео је

**РЕШЕЊЕ**

**УКИДА СЕ** пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1347/19 од 11.02.2020. године и предмет **ВРАЋА** истом суду на поновно суђење.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу П1 139/2018 од 27.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се као незаконито поништи решење о отказу уговора о раду посл. бр. .. од 22.09.2014. године, донето од стране извршног директора туженог Привредног друштва за експлоатацију минералне воде и производњу пића „КЊАЗ МИЛОШ“ а.д. Аранђеловац, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број .. од 16.10.2006. године, измењен анексом уговора о раду број .. од 08.07.2008. године и анексом уговора о раду број .. од 14.08.2013. године, и којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад, на послове који одговарају његовој стручној спреми, све у року од 8 дана од дана пријема писменог отправака пресуде под претњом извршења, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 189.750,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1347/19 од 11.02.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Аранђеловцу П1 139/2018 од 27.12.2018. године, тако што је усвојен тужбени захтев и поништено као незаконито решење о отказу уговора о раду посл. бр. .. од 22.09.2014. године, донето од стране извршног директора туженог Привредног друштва за експлоатацију минералне воде и производњу пића „КЊАЗ МИЛОШ“ а.д. Аранђеловац, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број .. од 16.10.2006. године који је измењен анексом уговора о раду број .. од

08.07.2008. године и анексом уговора о раду број .. од 14.08.2013. године, и обавезан тужени да тужиоца врати на рад, на послове који одговарају његовој стручној спреми, све у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде, (тачка 1.) Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 273.750,00 динара у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде (тачка 2.).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог је основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на основу уговора о раду број .. од 16.10.2006. године, који је накнадно измењен анексима од 08.07.2008. године, 03.04.2009. године и од 14.08.2013. године. Тужилац је обављао послове магационера у РЈ ДЦ ..., Одељење ..., Дистрибутивни центар, Сектор ... . Тужени је сачинио извештај о ванредном догађају од 29.05.2014. године којим је констатовано да су на возило утоварене три палете „Guarana“ од 0,25 литара, а не две колико је требало по отпремници, да је једна палета „Guarana“ утоварена уместо палете минералне воде 1,5 литара ПЕТ НП. Тужилац је поводом тог догађаја дао писмену изјаву да је дошло до ненамерне грешке, више ситуационе природе. Поводом истог догађаја тужилац је дао изјаву од 02.06.2014. године да је био тачан број пакета, али да је дошло до пренумерације приликом утовара. Тужени је сачинио извештај о ванредном догађају од 17.06.2014. године, којим је констатовано да је тужилац био задужен за утовар робе у камион ..., те да је на камиону пронађено пет паковања производа „Aqua viva restart“ 0,75 и СЛ ПЕТ, иако према отпремници ова роба није требало да буде утоварена, а такође наведена отпремница није била потписана од стране магационера – тужиоца. Дана 19.06.2014. године тужени је сачинио извештај о ванредном догађају којим је констатовано да тужилац није назначио колико је палета утоварено у камион ..., а тужилац је у својој изјави поводом догађаја навео да није нанета штета компанији. Дана 02.07.2014. године тужени је сачинио извештај о ванредном догађају којим је констатовано да се тужилац у овом случају потпуно немарно односио према документацији коју потписује и чију тачност оверава, тако што је уписао погрешан број палета које су утоварене у возило, да је у комби возило ... утоварио укупно 6 палета производа, а да је на отпремници уместо 6 тужилац уписао 5, и констатовао да је тужилац одговоран за овај пропуст. Поводом овог ванредног догађаја тужилац је у својој изјави навео да се пропусти дешавају. Дана 31.07.2014. године тужени је сачинио извештај о ванредном догађају којим је констатовано да је тужилац вршио контролу утовара у возило ..., у које поред две палете мешовите робе није била утоварена једна палета „Aqua vive“ 0,5 литара, а поводом овог догађаја тужилац је у својој изјави навео да је превидео да је у комби требало да се убаци још једна палета. Тужилац је дао изјаву од 22.08.2014. године наводећи да је дана 20.08.2014. године у поподневним сатима вршио прегледање робе за камион регистрских ознака ..., да је прегледом установио да је уместо 14 пакета КМ 0,5 било спаковано 19 пакета КМ 0,5, па је позвао радника који је паковао поменути робу и заједно су установили да има 5 пакета КМ 0,5 вишка, те да је након што је установљен вишак радник туженог скинуто пет пакета са палете. Тужилац је направио више грешака у раду од осталих магационера готове робе и није се понашао у складу

са пажњом просечног магационера. Тужени је дана 27.08.2014. године донео упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду или изрицање друге мере број ..., које је тужилац примио дана 28.08.2014. године и писмено се изјаснио изјавом од 04.09.2014. године, у којој се детаљно изјаснио о свим ванредним догађајима које је тужени у оспореном решењу навео као догађаје којима је тужилац учинио повреду радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду и то несавесно, немарно и неблаговремено извршавање радних обавеза. Тужилац је удаљен са рада решењем о удаљењу са рада број .. од 28.08.2014. године. Тужиоцу је престао радни однос дана 30.09.2014. године, на основу решења о отказу уговора о раду број .. од 22.09.2014. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужилац остварио биће повреде радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду и то несавесно, немарно и неблаговремено извршавање радних обавеза, због чега је одбио тужбени захтев и одлучио као у изреци.

Другостепени суд је побијаном пресудом преиначио првостепену пресуду, усвојио тужбени захтев и поништио као незаконито решење о отказу уговора о раду број .. од 22.09.2014. године донето од стране извршног директора туженог, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број .. од 16.10.2006. године са анексима од 08.07.2008. године и од 14.08.2013. године, и обавезао туженог да тужиоца врати на рад, на послове који одговарају његовој стручној спреми, са образложењем да тужени у смислу одредбе члана 231. ЗПП није доказао да постоји идентитет између упозорења на постојање разлога за отказ уговора о раду и решења о отказу уговора о раду у погледу повреда радних обавеза које су тужиоцу стављене на терет, јер се у спису не налази ово упозорење, па тужиоцу није омогућено право на одбрану.

Тачно је да се у спису не налази упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду које је тужени донео дана 27.08.2014. године, а тужилац примио дана 28.08.2014. године, која чињеница међу парничним странкама није била спорна. Тужилац се на ово упозорење писмено изјаснио изјавом од 04.09.2014. године, из чије се садржине може закључити да је ово упозорење идентично са решењем о отказу уговора о раду са анексима, које је предмет спора.

Због тога је изостала оцена другостепеног суда да ли у радњама тужиоца има елемената понашања из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду и члана 70. став 1. тачка 2. Колективног уговора туженог од 16.05.2013. године, због кога он не може да настави рад код послодавца.

Закон о раду („Службени гласник РС“, број 24/05, 61/05 и 54/09) у члану 179. став 2. тачка 1. прописује да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако несавесно и немарно извршава радне обавезе. Одредбом члана 180. став 1. Закона о раду прописано је да је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. став 2. и 3. овог закона, запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање осам дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења, као и да у упозорењу из става 1. овог члана послодавац дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду, која је идентична са чланом 70. став 1. тачка 2. Колективног уговора туженог од 16.05.2013. године, прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако несавесно или немарно извршава радне обавезе.

Одредбом члана 70. став 1. тачка 2. Колективног уговора, а у вези са чланом 179. став 2. тачка 5. Закона о раду, прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе и то неблаговремено, несавесно и немарно изврши радну обавезу у вези уговора о раду који је закључио.

Имајући у виду цитиране законске одредбе изостала је оцена другостепеног суда да ли је тужилац остварио биће ове повреде радне обавезе и то несавесно, немарно и неблаговремено извршавање радних обавеза и у вези са тим, да ли су испуњени услови за отказ уговора о раду тужиоцу у смислу цитираних законских прописа.

Са изнетих разлога, побијана пресуда је укинута и предмет враћен другостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку другостепени суд ће поступити у складу са примедбама из овог решења и донети одлуку одговарајућом применом материјалног права.

На основу одредбе члана 416. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија  
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић**